

520.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 lipca 1925 r.

o rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022) zażąda się co następuje:

A) Koncesje na detaliczne sprzedaże.

§ 1. Rewizje koncesyj na detaliczne sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (wyroby tytoniowe i wyroby objęte ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym — Dz. U. R. P. № 78, poz. 756) przeprowadzać będą władze skarbowe I instancji (urzędy skarbowe akcyz i monopolów, urzędy akcyzowe, dyrekcje okręgów skarbowych).

Rewizji nie będą podlegały koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych, wymienione w § 2. ust. 2. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022).

Orzeczenia o cofnięciu koncesyj, wydane w następstwie przeprowadzonej rewizji będą zawierały 3 miesięczny termin wypowiedzenia według wzoru, sporządzonego przez Ministerstwo Skarbu (Dyrekcję Polskiego Monopoli Tytoniowego, Dyrekcję Państwowego Monopoli Spirytusowego, Biuro Sprzedaży Soli).

Przeciw orzeczeniom władz skarbowych I instancji służyć będzie interesowanym odwołanie do władz skarbowych II instancji (izby skarbowe, sąski urząd wojewódzki). Ewentualne odwołania mają być wnieszone do urzędu, który wydał orzeczenie, w ciągu

14-tu dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

§ 2. Władze skarbowe I instancji sporządzą niezwłocznie według załączonego wzoru A wykazy w 2 egzemplarzach odrębnie dla każdej gminy administracyjnej ich okręgu i dla każdego rodzaju monopolu, obejmujące koncesjonariuszów detalicznych sprzedaży przedmiotów, wymienionych w § 1 rozporządzenia i ustalą liczbę miejsc detalicznych sprzedaży dla każdej gminy, stosownie do obowiązujących w tej mierze przepisów.

Dla detalicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych ustala się normę w ten sposób, że jedna detaliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych (nie licząc domowych, czasowych i koszarowych sprzedaży) winna przypadać na około 600 mieszkańców, w gminach zaś handlowych i przemysłowych, oraz w gminach rozlegle położonych na około 500 mieszkańców. W gminach względnie osadach, mających mniej jak 600 względnie 500 mieszkańców, winna znajdować się o ile, możliwości jedna detaliczna (publiczna) sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Ilość detalicznych sprzedaży wyrobów alkoholowych winna być oznaczona zgodnie z art. 5 ustawy o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych z dnia 23 kwietnia 1920 r. ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 10 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 35 poz. 299) jedna na 2.500 mieszkańców.

Na wyjątki od ustalonych norm zezwalać może w poszczególnych wypadkach Ministerstwo Skarbu (Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego).

§ 3. Jeden egzemplarz wykazów A, przewidzianych w poprzednim paragrafie, przedłożą władze skarbowe I instancji za pośrednictwem izb skarbowych najpóźniej do końca października 1925 r. Ministerstwu Skarbu (Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego), które na podstawie zebranego w ten sposób materiału wydadzą szczegółowe zarządzenia co do sposobu postępowania przy przeprowadzaniu rewizyj.

§ 4. Przy przeprowadzaniu rewizyj będą cofane koncesje osób nieuprzywilejowanych w następującej kolejności:

- 1) prowadzących swe przedsiębiorstwa niesamoistnie,
- 2) tych, którzy mają prócz koncesyjnego jeszcze inne przedsiębiorstwo lub dochody z innych źródeł, dających dostateczne utrzymanie,
- 3) niefachowców, którzy się nie uczyli i nie praktykowali w danej gałęzi przynajmniej ogółem 5 lat,
- 4) fachowców, którzy się uczyli i praktykowali w danej gałęzi i prowadzą przedsiębiorstwo od lat 15-tu.

Przy wszystkich czterech kategoriach uwzględniane będą: wiek, ilość rodziny, zdrowie, stan materialny i przeszłość interesowanego.

§ 5. Prawo nadawania koncesyj na detaliczne sprzedaże wyrobów, objętych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 78 poz. 756) w ramach

przepisanej normy i postanowień § 1 i 3 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114 poz. 1022), przyznaje się władzom skarbowym II instancji.

Osobom nienależącym do kategorii osób uprzywilejowanych nadawać mogą władze skarbowe II instancji koncesje na detaliczne sprzedaże przedmiotów wymienionych w § 1 rozporządzenia (w ramach przepisanej normy) wyłącznie w tych wypadkach, gdy ze względu na interes Skarbu Państwa i wygodę konsumentów zachodzić będzie bezwzględna konieczność obsadzenia w jakiejś gminie przedsiębiorstwa sprzedaży, a zostanie urzędowo stwierdzonym, że na powyższą koncesję niema reflektantów z pośród osób uprzywilejowanych, odpowiadających przepisanyemu wymogom.

§ 6. Ustalanie ilości koncesyj na uliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych należy do kompetencji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

B) Koncesje na hurtowe sprzedaże.

§ 7. Rewizje koncesyj na hurtowe sprzedaże przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (wyroby tytoniowe, sól i wyroby, objęte ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym—Dz. U. R. P. № 78, poz. 756) będą przeprowadzały władze skarbowe II instancji (izby skarbowe, śląski urząd wojewódzki).

Rewizji nie będą podlegały koncesje na hurtowe sprzedaże wyrobów tytoniowych, wymienionych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022).

Orzeczenia o cofnięciu koncesyj, wydawane w następstwie przeprowadzanej rewizji, winny zawierać 3 miesięczny termin wypowiedzenia i być sformułowane według wzoru, sporządzonego przez Ministerstwo Skarbu (Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego, Biuro Sprzedaży Soli).

Przeciw orzeczeniu izb skarbowych (śląskiego urzędu wojewódzkiego) służyć będzie interesowanym odwołanie do Ministerstwa Skarbu (Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Biura Sprzedaży Soli). Ewentualne odwołania winny być wniesione do władzy skarbowej, która wydała orzeczenie w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia.

§ 8. Władze skarbowe II instancji sporządzą niezwłocznie w 3-ch egzemplarzach wykazy hurtowych sprzedawców przedmiotów, wymienionych w § 7 rozporządzenia, osobno dla każdego rodzaju monopolu według załączonego wzoru B.

Dwa egzemplarze tych wykazów z uwidocznieniem hurtowników, którzy nie należą do osób uprzywilejowanych, przedłożą władze skarbowe II instancji najdalej do końca października 1925 r. Ministerstwu Skarbu (Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Biuro Sprzedaży Soli). Na podstawie tych wykazów zostanie ustalone, które z hurtowni, podlegających opróżnieniu zostaną w razie cofnięcia koncesyj.

syj zwinięte jako zbędne, a które zostaną ponownie obsadzone.

§ 9. Nadawanie koncesyj na hurtowe sprzedaże przedmiotów, wymienionych w § 7 rozporządzenia, odbywać się winno wedle obowiązujących w każdym dziale przepisów i należy do kompetencji władz skarbowych II instancji.

O nadaniu koncesji na sprzedaż hurtową lub detaliczną osobie, pobierającej rentę lub inną zapłatę z funduszy państwowych, zawiadomienie należy odnośny wydział emerytur i rent.

§ 10. Aż do czasu przeprowadzenia rewizji koncesyj t. j. do końca 1926 r. wstrzymuje się tworzenie nowych hurtowni tytoniowych.

C) Postanowienia końcowe.

§ 11. Pozostawienie osoby nieuprzywilejowanej w posiadaniu koncesji na sprzedaż przedmiotów, wymienionych w § 1 względnie § 7 rozporządzenia w zastosowaniu § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022), będzie mogło nastąpić w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji Ministra Skarbu.

Wnioski władz skarbowych II instancji w tym przedmiocie winny być przedłożone Ministerstwu Skarbu (Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego, Biuru Sprzedaży Soli) łącznie dla całego okręgu i odrębnie dla każdego rodzaju monopoli, równocześnie z wykazami, przewidzianymi w §§ 3 i 8 rozporządzenia.

Do wniosków tych winna być dołączona opinia komisji, które do tego rodzaju spraw utworzą prezesi izb skarbowych (wojewoda śląski) w składzie: prezes izby skarbowej względnie jego zastępca jako przewodniczący, naczelnik wydziału IV izby skarbowej, naczelnik urzędu akcyz i monopolów (dyrektor okręgu skarbowego) — ten ostatni przy rozpatrywaniu spraw przedsiębiorstw sprzedaży, znajdujących się w jego okręgu, dwóch delegatów wojewody, delegat izby handlowej i przemysłowej, względnie związku (zrzeszenia) kupców; w województwie śląkiem: wojewoda względnie jego zastępca jako przewodniczący, naczelnik wydziału skarbowego, naczelnik wydziału administracyjnego, naczelnik wydziału pracy i opieki społecznej i delegat izby handlowej i przemysłowej. Ponadto, o ile rozpatrywane będą sprawy koncesjonariuszów w miejscowościach, liczących ponad 50.000 mieszkańców, do komisji winien być powołany delegat magistratu w siedzibie izby skarbowej (śląskiego urzędu wojewódzkiego).

Powyzszemi wnioskami winny być objęte przede wszystkim te przedsiębiorstwa sprzedaży przedmiotów, objętych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. o monopoli spirytusowym (Dz. U. R. P. № 78 poz. 756), do których prowadzenia potrzeba szczególnie wielkiego kapitału, fachowych wiadomości, albo też które połączone są z innymi przedsiębiorstwami (np. hotele, restauracje).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn. 8 lipca 1925 r. poz. 520.

Wzór. A.

Monopol _____
 Gmina (osada) _____
 Ilość mieszkańców _____

W Y K A Z

detalicznych sprzedawców przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

(Odrębny dla każdego rodzaju monopoli)

№	Imię i nazwisko detalicznego sprzedawcy	Czy należy do kategorii osób uprzywilejowanych, wymienionych w § 1 rozp. Prez. Rzeczp. z 27.XII 1924 (D. U. R. P. № 114, poz. 1022) a w danym razie do jakiej? *)	Czy prowadzi przedsiębiorstwo osobiście w przeciwnym razie czy zastępca jego został zatwierdzony przez kompetentną władzę	Wiek koncesjonariusza	Rodzaj przedsiębiorstwa (samoistne czy mieszane)	Stan rodzinny (żonaty, stanu wolnego, wdowiec, ilość dzieci i t. p.)	Stan majątkowy i zarobkowy	U w a g a
1	2	3	4	5	6	7	8	9

*) W razie, gdy koncesjonariusz należy do osób uprzywilejowanych, winien dołączyć oryginał względnie wiarogodne odpisy dokumentów, stwierdzających uprzywilejowanie.

